

Posudek práce *Spin Doctoring* Bc. Markéty Vozkové.

Mgr. Martin Švantner

Nejprve bych chtěl říci, že předkládaný text jsem neměl možnost ve finální verzi vidět a redigovat (kolegyně Vozková mi jej zaslala asi den před odevzdáním). I přes mé včasné výzvy byl text napsán asi za tři týdny a to se na něm bohužel značně projevilo.

Téma, které si diplomandka zvolila je velmi aktuální, inspirativní a vyvolává celou řadu zajímavých otázek, je tedy škoda, že jej zpracovala méně relevantním (vzhledem k aktualitě a zajímavosti tématu) způsobem.

První výhradou vůči textu je jeho vágnost, nesoudržnost a rozmělnění tématu zbytečnými pasážemi, které by odstranila právě důkladnější práce na textu.

Autorku jsem upozorňoval již při psaní textu ať zmínky týkající se antiky zpracuje svědomitě, nebo ať je raději vynechá, nebo omezí na „poznámku pod čarou“ - v textu tak zůstal podivný úvod, který cituje pro současná bádání naprosto nerelevantní literaturu (Rádl, Hejna - relevantní asi jako středoškolské Störigovy *Malé Dějiny filosofie*), navíc je vše podáno zkratkovitě („dialektická metoda“), vágně a publicisticky (str. 8 “ze starověku pochází dochované zmínky o osobnostech, které (...) se nesmazatelně zapsaly do historie“), nebo je evidentní že citovanou literaturu autorka nedržela v ruce (např. „*Dialog Gorgiás*“). Navíc se pramené texty citují podle originálních paginací. Tyto výtky se ovšem netýkají pouze antiky, což by pro studovaný obor nebylo zas až tak strašným prohřeškem, mnohem horší se mi zdají další definice ala wikipedie týkající se sémiotiky a mediálních studií obecně - jako například vágní, zřejmě odněkud opsaná definice pragmatiky (str. 6) bez uvedení zdroje, dále proklamace např. že „Bernays využil myšlenek svého strýce S. Freuda...“, v textu se to množí frázemi („již staří Řekové“) a floskulami (str. 41: „politický marketing není **pouze o poutání** pozornosti“), že „sémiotika chápe člověka“ (str. 15), dozvíme se že „de Saussure byl strukturalista a lingvista a zakladatel sémiologie“ a Peirce že „byl zakladatelem filosofické pragmatiky“ (Tamtéž), aniž by čtenáři bylo sděleno co to znamená, a když se to dozvíme tak opět vágně a nepřesně. Na straně 22 se setkáváme s chybným a zavádějícím určením denotace.

S tím souvisí špatná práce s poznámkovým aparátem. Upozorňoval jsem na ni již během psaní práce - citace buď na mnoha místech nejsou vůbec (str. 26, 36, 38, 39...), jsou nejasné (str. 8: odkaz na knihu A. Schopenhauera *Eristická dialektika* a P. Kořátka *Význam a*

komunikace bez uvedení kontextu připomíná až borgesovskou parodii) nebo neúplné (autorka často uvádí, že „autor definuje, popisuje, říká“ aniž by uvedla kde přesně to tak dělá - viz str. 54: „Brian McNair definuje...“ nedozvíme se však kde definuje).

Nedostatečná je práce s bibliografií - v textu se tu a tam objeví jméno, které není uvedené v seznamu literatury a čtenář si tak musí často domýšlet o jakého „FUNKHOUSER:2000“ se asi jedná. V seznamu je také několik překlepů a hodilo by se rozdělit literaturu pro přehlednost na články, monografie a českou a zahraniční literaturu.

Práce celkově působí spíše publicisticky - evidentní je to zejména při popisování mediálních kauz (kde se necituje vůbec a setkáme se výroky jako: „extrémistická totalitní ideologie“ nebo na str. 37: „Klaus vždy věděl, že je možné jednoduchou komunikací konstruovat jakýkoli mediální obraz své osoby.“ Text tak většinou nespĺňuje nároky argumentačního přístupu a je na mnoha místech spíše jakousi dojmologií.

Je to vidět na citování Kundery (str. 26), kterého jsem doporučil přečíst diplomandce pro příbuznost tématu („imagologie“). Místo nějakého organického začlenění do argumentačního rámce (ale když není argumentační rámec, těžko do něj něco začleňovat) nebo zejména ilustrace, pro kterou by byl Kunderův text vhodný se však dozvíme nesmyslnou frází, že „Tématem *Nesmrtelnosti* je ovlivňování vlastního bytí za života a po smrti“. Navíc jsem během psaní textu na tuto věc autorku upozornil. Ostatně podobně „navařeně“ působí v textu citát z Chomského na str. 14 a zejména na straně 21, citát J. Bystřického věnovaný Hegelovi: chtěl bych se zeptat, jak diplomandka rozumí „pohybu sebe sama“ a jak je spojen s „transportem dat pro zviditelňování“ a obecně jak je tato tematika příbuzná se zaměřením práce (*Spin doctoring*).

Ambiciózní text tedy naprosto likviduje jeho neopracovanost a nedotaženost. Vzhledem k výše uvedenému navrhuji hodnocení slabá tři, spíše doporučuji práci důkladně dopracovat.

Martin Švantner